

KÁDÁR IGNÁC, DR.

1925. január 19. Kézdiálmás, Románia – 1987. augusztus 17.
Kiskunfélegyháza

Székelyföldön, a hajdani Háromszék vármegyében született, szülőfaluja román neve Mereni. Tizennégy testvére volt, rajta kívül öten éltek meg a második világháború végét.

Háromévi hadifogság után asztalosként dolgozott. A Bírói és Államügyészi Akadémia elvégzését követően 1953. április 10-én az Igazságügyminisztérium Ügyészi Felügyeleti Főosztályra nevezték ki előadónak, majd a Kecskeméti Államügyészségen lett államügyész, végül a városi és járási ügyészség megbízott vezetője. Ezt követően áthelyezték a Budai Járási Ügyészségre, azt vezette az „ellenforradalom ideje alatt”, innen „került a Fővárosi Ügyészség politikai osztályára 1956. december 22-én. Az ellenforradalom alatti magatartása ellen kifogás nem merült fel. Rendkívüli szorgalommal, odaadással vette ki részét az ellenforradalmi bűnügyek előkészítéséből. Számos ügyben öntevékenyen nyomozott, személyesen vett részt egyes ügyek nyomozásában és irányításában (újpesti ellenforradalmárok bűnügye). Több ilyen ügyben, nagyobb terjedelmű bűnügyekben (Széna téri ellenforradalmárok bűnügye) is harcosan, keményen és szenvedélyesen képviselte a vádat. Időt és fáradságot nem kímélve készült fel az egyes ügyekben, hogy az anyagot jól megismerje.” A fővárosi főügyész 1957. október 31-án „600 forint pénzzutalomban” részesítette „az ellenforradalmi bűnügyekben tanúsított következetes, harcos magatartásáért és kiemelkedő vádképviseléséért”, majd 1959. április 3-án „az újpesti ügyben tanúsított helytállásáért, szorgalmáért, rendkívüli ügybizgalmáért” 600 Ft pénzzutalmat kapott.

1957. augusztus 10.-1961. január 24. között a Budapesti XX. Kerületi Ügyészség kerületi ügyésze (a szervezet vezetője) volt, majd beosztott ügyész lett a Fővárosi Főügyészség politikai osztályán. 1953-1962 között hat fegyelmit kapott, az utolsót 1962. január 29-én, mivel „egyes politikai ügyekben több olyan intézkedést tett, melyek a Fővárosi Főügyészség politikai osztályának eddigi helyes állásfoglalásaival ellentétesek voltak.” Munkaviszonya 1962. március 15-én szűnt meg, „hozzájárulással kilépett” bejegyzéssel.

Az 1956-os forradalmat követő megtorlás során ő volt az elsőfokú tárgyaláson eljáró ügyész Rusznyák László és társai (a Széna téri „bányászbrigád”) büntetőperében, amelynek végén 1957. július 29-én a Fővárosi Bíróság dr. Halász Pál vezette tanácsa Rusznyák Lászlót, Czimer Tibort, Laurinyecz András, Bán Róbertet és Ekrem Kemált halálra ítélte. Másodfokon, 1957. november 23-án a dr. Borbély János vezette tanácsa büntetés mértékét mind az öt személy esetében helybenhagyta, s az ítéletet végrehajtották.

Kósa Pál és társai büntetőperében (az újpesti per) – amelyben szintén Kádár látta el az elsőfokú vádhatóság képviselőjét – 1959. március 15-én ugyancsak a Fővárosi Bíróság dr. Halász Pál vezette tanácsa tíz vádlottat ítélte halálra: Kósa Pált, Gábor Lászlót, Péterfi Mikóst, Koszterna Gyulát, Csehi Károlyt, Liechtenstein Sándort, Somlyói Nagy Sándort, Roik Jánost, dr. Rajki Mártont és Gémes Józsefet. Másodfokon, 1959. július 28-án a dr. Borbély János vezette tanács Péterfi, Liechtenstein és Roik ítéletét életfogytig tartó börtönbüntetésre enyhítette, a többiekét helybenhagyta, és kivégezték őket.

Az ő ügyészi közreműködésével szabott ki első fokon Somlay Istvánra 1957. március 26-án a Fővárosi Bíróság dr. Tutsek Gusztáv vezette tanácsa hatévi börtönbüntetést. Másodfokon, 1957. április 25-én azonban a dr. Molnár László vezette tanács halálra ítélte Somlayt, akit kivégeztek.

KITÜNTETÉSEI

Nincs adat.

FORRÁSOK, IRODALOM

Legfőbb Ügyészség Irattára XII. 883, K-132.

Budapest Főváros Levéltára XXV. 4. f. 8017/1958. Kósa Pál és társai.

Eörsi László: *A Széna tériek, 1956.* Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltára-1956-os Intézet, Budapest, 2004. 357.

Eörsi László: *Köztársaság tér, 1956.* 1956-os Intézet, Budapest, 2006. 211-212.